

Allemaal zijn wij brengers van vreugde.
 Heb je daar al aan gedacht?
 Dat jij een bringer van vreugde bent?
 Of verkies je het slechte nieuws te brengen,
 dingen die droef maken?
 Allemaal zijn we bekwaam vreugde te brengen.
 paus Franciscus - 20 mei 2020

U zoeken, God

is op weg gaan naar een onbekende bestemming
 is onderweg-zijn
 met de coördinaten
 die Gij me geeft
 niet dat ik me daardoor beperkt voel,
 maar eerder als wegwijzers om U te vinden.

U zoeken, God

is de 'weg' aanvaarden:
 Route du Soleil of een weg langs kleine paadjes,
 een mistwolk die plots mijn zicht belemmert of
 de zon die me blind maakt.
 Een stopteken
 dat me dwingt om stil te staan,
 of de voorrangsweg
 die me verder laat rijden.

U zoeken, God,

is alert zijn:
 opgepast gevaarlijke bocht, werken,
 passage door tunnel, snelheid minderen,
 gevaarlijk kruispunt
 of zonder meer voorrangsweg.

U zoeken, God,

is in de leegte gaan staan,
 U niet vinden,
 maar gevonden worden, omarmd worden,
 bemind worden
 omdat Gij enkel
 onvoorwaardelijke Liefde zijt,
 omdat Gij
 de 'Totaal Andere'
 de 'Onuitspreekbare' zijt.
 Lieve Verfaillie

Missionaris zijn is een rijke opdracht.

Missionaris zijn en missionaris worden:
 is kwetsbaar dagelijks
 je jawoord herhalen op de vraag van Jezus,
 is alles riskeren,
 zoals Abraham, doorheen de woestijn,
 is mee de weg zoeken
 naar het beloofde land, zoals Mozes,
 is blij geloven zoals Maria.

Missionaris zijn en worden:
 is één hartstocht hebben: 'Jezus achterna',
 is met eerbied voor de eigen aard van mensen
 het unieke van Jezus' evangelie niet verzwijgen,
 is om het even welke mens helpen
 zichzelf te overstijgen in de kracht van Jezus.

Missionaris zijn en worden:
 is geroepen en gezonden,
 voorlopig hier, tijdelijk daar,
 anderen samenroepen en zenden,
 is het avontuur van Jezus ingaan
 van woestijnbekoring tot Pasen.

Missionaris zijn en worden:
 is je eigen hart bekeren,
 is de vader- en moedernaam
 van God doorgeven
 en Kerk opbouwen
 in dienst van alle mensen,
 is met het evangelie
 uitdagen en bemoedigen.

Missionaris zijn en worden:
 is vreemdeling zijn
 bij een ander volk
 en nooit meer voorgoed thuis zijn
 in je eigen ras,
 is onmisbaar zijn en toch gemist kunnen worden,
 is anderen in je hart en vlees
 laten proeven van God,
 zodat zij nooit meer
 de smaak van de God van Jezus
 zullen kwijt geraken.

Het verhaal van de ware vreugde

[Broeder Leonardus] heeft bij het kerkje van de Heilige Maria verteld dat de zalige Franciscus daar broeder Leo eens riep en zei: 'Broeder Leo, schrijf op.' Die antwoordde: 'Ik sta klaar.' 'Schrijf op,' zei hij, 'wat de echte vreugde is.

Er komt een bode melden dat alle professoren van Parijs tot de orde zijn toegetreden. Schrijf op, dat is geen echte vreugde. Hetzelfde zegt hij van alle prelaten van over de Alpen, van alle aartsbisschoppen en bisschoppen, van de koning van Frankrijk en de koning van Engeland. Schrijf op, dat is geen echte vreugde. Ook vertelt hij dat mijn broeders naar de ongelovigen zijn gegaan en ze allemaal tot het geloof hebben bekeerd. Ook dat ik zo'n grote genade van God heb gekregen, dat ik zieken genees en veel wonderen doe. Ik zeg je dat in dat alles de echte vreugde niet bestaat. Wat is de echte vreugde dan wel? Ik keer terug uit Perugia en kom hier midden in de nacht aan. Het is winter. Het is modderig en zo koud dat er onder aan mijn habijt ijspegels komen, die steeds tegen mijn benen slaan en er bloed uit die wonden komt. Door en door koud, vol modder en ijs kom ik bij de poort aan. Na lang kloppen en roepen komt er een broeder die vraagt: "Wie is daar?" Ik antwoord: "Broeder Franciscus." Hij zegt: "Ga weg, dit is toch geen uur om aan te komen. Je komt er niet in." Ik dring aan en opnieuw antwoordt hij: "Ga weg, je bent maar simpel, je hebt niet geleerd. En laat je hier nooit meer zien! We zijn al met zoveel en van een ander niveau. We hebben je niet nodig." Ik ga opnieuw voor de poort staan en zeg: "Ter liefde Gods, wilt u mij deze nacht dan opnemen?" Maar hij antwoordt: "Dat doe ik niet! Ga maar naar de kruisdragers* en vraag het daar maar." Ik zeg je, als ik dan mijn geduld bewaar en niet kwaad word, dat daarin de echte vreugde, de echte deugd en het heil van de ziel bestaat.'

Uit: Franciscus van Assisi. De geschriften.

*Er lag voor de poorten van Assisi een hospitaal voor melaatsen dat door kruisdragers, een religieuze orde, verzorgd werd.

Heer Jezus,
Wat zag u in onze zwakke kanten,
dat u besloot om ons ondanks alles te roepen
om mee te werken in uw zending?

We danken u dat u ons hebt geroepen
en wij smeken u dat u niet uw belofte vergeet
dat u met ons zult zijn tot het einde der tijden.

Vaak krijgen we het gevoel
dat we de hele nacht tevergeefs gezwoegd hebben,
waarbij we, misschien, vergeten dat u bij ons bent.

Wij vragen dat u uw aanwezigheid laat voelen
in ons leven en in ons werken:
vandaag, morgen, en in de toekomst die voor ons ligt.

Vervul ons leven met uw liefde,
ons leven dat we in uw dienst hebben gesteld.

Neem weg uit ons hart het egoïsme
dat altijd denkt aan wat 'van ons' is en 'van mij'
ten koste van compassie en van vreugde.
Verlicht ons verstand en ons hart, en vergeet niet
ons te laten lachen als de dingen niet gaan zoals we willen.
Geef dat wij ons elke avond en op onze levensavond
meer verbonden voelen met u, en beter in staat
om rondom ons telkens meer vreugde en meer hoop te ontdekken.

We vragen u dit alles vanuit onze werkelijkheid:
wij zijn zwakke en zondige mensen, maar wij zijn uw vrienden.
Amen.
Adolfo Nicolás